

עמ"ת 27919/09/17 - סעד ריאן נגד מדינת ישראל

24 ספטמבר 2017

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 17-09-27919 ריאן נ' מדינת ישראל

מספר פל"א 300019/2017

לפני כבוד השופט ד"ר עמי קובו
סעד ריאן
העורר

נגד
מדינת ישראל
המשיבה

nocchim:

ב"כ העורר - עו"ד איתן רוזין

ב"כ המשיבה - עו"ד נעמי מששה.

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

ערר על החלטת ביהם"ש השלום בפתח תקווה שקבע את תנאי השחרור של העורר כך שייהי בתנאי מעצר בית בפיקוח ומפקח אחד ובנסיבות התאזרחות ליום (החלטה מיום 17.08.2023).

לטענת ב"כ העורר שגה ביהם"ש קמא כאשר לא הקל בתנאי שחרורו של העורר וזאת בשל כך שהוצאות דעת הנשך אינה קובעת כי מדובר בנשך. המשיבה מתנגדת וסבירה כי אף בהעדר קביעה שמדובר בנשך בחווות הדעת, אין בכך ממשום חולשה בעוצמת הריאות לכואורה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים סבורני כי דין העורר להתקבל.

bihem"sh שלום סבר כי הטענה לפיה כי הנשך המפורט בחווות הדעת אינו עומד בתנאי של נשך בהתאם לחווות הדעת, מחייבת להיבחן לעומקה במסגרת התקיק העיקרי ובנסיבות אלה הקל, אך במעט בתנאי שחרורו של העורר.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

עיוון בחותם דעת הנשך של המטה הארצי, המז"פ, מעבדת הנשך אשר נכתבה ע"י קצין מעבדת נשך, מעלה כי חווות הדעת איננו מוכיח שהחփץ עונה על הגדרת נשך לפי סעיף 144 לחוק העונשין.

בהתאם זה יזכיר כי סעיף 144 (ה) לחוק העונשין קובע כי תעודת החתוםה בידי קצין משטרת בדרגת מפקח ומעלה אשר מאשרת שחփץ פלוני הוא נשך, משמש ראייה לדבר, כל עוד לא הוכח כי הפוכו.

במקרה דן, העובדה שחוויות הדעת איננה מצינית שמדובר בנשך מחזקת מאוד את המסקנה שאכן אין מדובר בנשך. כאשר משווים את חוות הדעת האמור לחוויות דעת אחרות אשר ניתנות בתיקי נשך, ואף חוות דעת אחרת אשר ניתנה ע"י אותו מומחה מטעם המז"פ מתבלט המסקנה כי במקרים שבהם מדובר בנשך, קובע המומחה את הדבר במפורש.

בהתאם זה יזכיר כי למשיבה לפני השהות מספקת לפנות למומחה בבקשת הבירה, אף חלוף הזמן מאז התקבלה חוות הדעת, אין בה נמצא חוות דעת מתקנת אשר תקבע שמדובר בנשך.

בנסיבות אלה קיימת חולשה ראייתית ממשמעותית בנוגע לאפשרות שמדובר בנשך.

עם זאת, ובשים לב לכך שהעורר החזיק לכואורה חփץ מאולתר מסווג קרל גוטסב, הרוי שייתכן שמדובר בעבירה של ניסיון לאחזקה נשך, ולהילופין אחזקה חלק של נשך או אביזר כאמור בסיפה של סעיף 144 (א) לחוק העונשין.

בשים לב לכך שעסקין בחוות דעת ולא בעדויות, אשר יש להעיר את מהימנותן הרוי שמדובר של שאלה זו הינו בהליך המעצר ולא רק בהליך העיקרי.

לאור החולשה הראייתית ובשים לב אף להחלטה הקודמת שניתנה בנושא ראיות לכואורה בכל הנוגע להודאת העורר בחקירה, סבורני כי יש מקום להקל הקלה נוספת בתנאי השחרור.

עופף זאת, נתתי את דעתני לכך שמדובר בעורר אשר לחובתו הרשאה קודמת בעברת נשך, וכן הרשעה בעברות רכוש כאשר תלוי ועומד נגדו מסר על תנאי בר הפעלה של 9 חודשים בעבירות נשך.

באיזון בין השיקולים השונים סבורני כי יש להורות על מעצר בית ליל ומעבר לכך כל יציאה ממrecht הבית ראוי שתהיה בפיקוח.

אשר על כן, אני מורה כדלקמן:

1. מעצר הבית של המשיב יהיה מעצר בית ליל בביתו בכפר בראש כל יום החל משעה 00:23 ועד לשעה 05:00.

2. ביתר השעות (שעות היום) המשיב יהיה רשאי לצאת לכל מטרה בלבד או בפיקוח אחד המפקחים אשר אישרו ע"י ביהם"ש (מעצר אדם).

3. יתר התנאים וערביות יותר על כן.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ח, 24/09/2017 במעמד הנוכחים.

עמי קובו, שופט